

ИГОР МИРОВИЋ

НИШТА СЕ НЕ МОЖЕ ПРОМЕНИТИ

ЗАГОНЕТКА

Николају Берђајеву

Шта сам и ко сам
Загонетка мори
У подруму моје куће
Светло још гори

Противречим себи
Довољно за трен
Ако не устанем
Хоћу ли понижен

Преживети дан
У друштву демона
Брата брата мога
Немам мир ни сан

Ући у себе, у бит
И рударским длетом
Истањити нит
До последњег ја

Шта сам и ко сам
Загонетка мори
Тајна усправљања
У мени још гори

У подруму моје куће
Мирише смрт
Ил живот свануће
У врту врт

И дан преживећу
Ал ноћ нећу
Ако Он у мени
Угаси свећу

ИЗБОР

Изабери правог себе
И дубоко у дух зарони
Слобода није пука дужност
Нити су јој блиски нагони

Из ропства се искради
Сав у туђем свету
Унутрашњим најави гласом
Растанак са безличном масом

Страхом печажене бриге
И сва болна страдања
Умирућа равнодушност
Претвориће у тиха надања

Изабери и повинуј се
Слободи и њеном творцу
И са собом избори се
За место у небеском дворцу

НИШТА СЕ НЕ МОЖЕ ПРОМЕНИТИ

Ништа се не може променити на свету
Патње никада неће нестати
И на твом последњем посмртном лету
Бол неће уминутити нити престати

Мењали су се владоци и интереси
И ровови пунили људским костима и месом
Моћни се нису запитали: човече где си?
Сатану су хранили својим бесом

У чисту и питку сферу продрли су
И жигошу све што има облик виши
Грех свој првородни бодрили су
А сада би да ћуте или да буду тиши

Свет је у злу огрезао и слово
Јованово пустој нам природи исходи
И када ми кажеш: није добро овде и ово
Веруј ми да ме свом извору водиш

Ништа се не може променити на свету
Патње никада неће нестати
Ако где и живи мала последња нада
Нека и она у посмртном лету страда

ВАНЗЕМАЉКА

Крстарила је градом
Рађала се у сутонима
И нестајала ранојутарњим обзорјем

О наковањ жеља разбијала се мушкост
И повлачила пред геометријом
Њене савршености

Третирала нас је као ситниш
И хабала ципеле по телима
Као звер незасита хранила се

Скупио сам храброст дрхтећи
Да јој прободем срце
У трансу ванземаљске алхемије

АНТИУРБАНА ЈАДИКОВКА

Мој град постао је
Бетонски прождрљивац
Бездушни сецикеса
Члан глобалне инкасантуре
Дави ме свакодневицом
Мислио сам грли

Клањам се величанству
Челичном фалусу
Дере ми ђонове
И пара кожу
Викендом расеца трештеног
И отима последњи новчић
Продајућ ми гробно место

Мој град је постао
Разбојник и светитељ
Кључар затвора
Члан савеза бесплодности
У младости сам мислио
Моје све